

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.VI.37.036/2025/2.
A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke
Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: Név1
(cím1)
A felperes jogi képviselője: Győző és Lencs Ügyvédi Iroda
(eljáró ügyvéd: Dr. Győző Gábor
cím2)

Az I. rendű alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala II. Kerületi Hivatala
(cím3)

Az II. rendű alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(cím4)

Az I-II. rendű alperesek képviselője: Dr. Tóth Éva kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyermekvédelmi gyám elmozdítása tárgyában indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú határozat száma, kelte: A Fővárosi Törvényszék 2024. május 9. napján kelt 102.K.700.843/2024/6. számú végzése

A másodfokú határozat száma, kelte: Fővárosi Ítéltábla 2024. november 5. napján kelt 3.Kpkf.750.820/2024/4. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes a BP-02/004/1385-45/2022. számú határozatával (a továbbiakban: alaphatározat) a felperest a gyermekvédelmi gyámi tisztségből – azonnali hatállyal - elmozdította, a helyettes gyermekvédelmi gyámot a helyettes gyámi tisztsége alól felmentette; ezzel egyidejűleg új gyermekvédelmi gyámot és új helyettes gyermekvédelmi gyámot rendelt ki, valamint a felperest végszámadás benyújtására kötelezte. Indokai szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:230. §-ára, a 4:234. – 4:243. §, a gyermekek védelméről és gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 85-87., 90. és 91. §, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX.10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 130., 142. § és 158/A., 158/C. és 159. § rendelkezései alapján a felperes elmozdítása szükségessé vált, mivel a gyámhivatal utasításának örökbefogadás előkészítése iránti eljárásban nem tett eleget.

[2] Az alaphatározattal szemben a felperes – eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással – az alaphatározat megsemmisítésére irányuló keresetet terjesztett elő.

[3] A II. rendű alperes - felügyeleti hatáskörében eljárva - BP/0506/01754/10/2022. számú határozatával (a továbbiakban: megváltoztató határozat) az alaphatározatot akként változtatta meg, hogy a rendelkező részt pontosította és az indokolási rész helyébe a módosító döntés indokolási részét léptette. Indokai szerint az elmozdításra az adott okot, hogy felperes a gyámhivatali intézkedést nem hajtotta végre, a gyámhivatal utasításában foglaltakat szándékosan figyelmen kívül hagyva, a gyermek gondozását továbbra is bizonytalan jogi helyzetben lévő házaspárra bízta, a gyámi jogaival visszaélt, ezzel a gyámsága alatt álló gyermek érdekeit súlyosan veszélyeztette.

[4] A felperes keresetet terjesztett elő a megváltoztató határozattal szemben, kérve elsődlegesen annak megsemmisítését, másodlagosan annak megsemmisítését és az I. rendű alperes új eljárásra kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítélete és a Kúria végzése

[5] A felperes keresete folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 112.K.704.559/2022/29. számú ítéletével a megváltoztatott határozatot megsemmisítette.

[6] Az alperesek felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a Kfv.VI.37.569/2023/7. számú végzésével az elsőfokú ítéletet – annak érdemi felülvizsgálatra való alkalmatlansága miatt - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[7] Az új eljárásra adott iránymutatásában – egyebek mellett előírta -, hogy az elsőfokú bíróságnak tisztáznia kell a per felperesének személyét, tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy a felperes a keresetet a gyermek törvényes képviselőjeként, gyermekvédelmi gyámként, avagy magánszemélyként nyújtotta-e be, figyelemmel arra is, hogy az alap- és megváltoztató határozatot a Fővárosi Területi Gyermekvédelmi Szakszolgálat útján kézbesítették a felperes részére. Mindezeket követően lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy van-e helye közigazgatási jogvitának a felek között fennálló, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2107. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (4) bekezdés c) pontja szerinti jogviszonyra tekintettel.

A megismételt eljárásban hozott elsőfokú végzés

[8] Az elsőfokú bíróság felhívására a felperes a 3. és 5. sorszámú beadványaiban akként nyilatkozott, hogy a keresetet magánszemélyként, mint volt gyermekvédelmi gyám terjesztette elő. Hangsúlyozta, hogy a Kp. 17. § a) pontja szerinti perbeli legitimációja akként áll fenn, hogy a támadott határozat a gyermekvédelmi gyámi pozíciójából elmozdította, e tevékenység önmagában is érintette jogát, illetve megváltoztatta jogi helyzetét. A keresete a gyámi pozíciójának visszaállítására irányult. Rámutatott továbbá arra, hogy ellentét mutatkozik a Gyer. 7/A. § a) pont ac) alpontja és a Kp. 4. § (4) bekezdés c) pontja között, ugyanis a Gyer. hivatkozott rendelkezése a gyám számára ügyféli jogállást biztosít a gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó eljárásokban, amely jogálláshoz hozzátartozik a jogorvoslathoz fűződő jog is.

[9] Az elsőfokú bíróság a 102.K.700.843/2024/6. számú végzésével az eljárást megszüntette.

[10] Indokai szerint a Kúria új eljárásra utasító végzése alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes milyen minőségben terjesztette elő a keresetlevelet, majd ennek tisztázását követően kellett döntenie arról, hogy a megváltoztatott határozattal szemben a felperes által előterjesztett keresetlevél alapján közigazgatási per lefolytatásának egyáltalán van-e helye.

[11] A felperes nyilatkozatára tekintettel elsőként azt vizsgálta, hogy a támadott közigazgatási cselekménnyel szemben a felperes magánszemélyként jogosult-e közigazgatási per megindítására. Ennek kapcsán utalt arra, hogy a felperes a közvetlen jogi érintettségét lényegében a korábban fennálló gyámi tisztségéhez és minőségéhez kötötte. A magánszemélyi minőségéhez kapcsolódó közvetlen jog vagy jogos érdek nem jelölt meg és ilyet az elsőfokú bíróság sem látott fennállónak. Rámutatott arra, hogy a keresettel támadott határozat a gyermekvédelmi gyámi tisztség megszűnésén túl a felperes vonatkozásában – különösen ezen

jogviszonyon túlmutató – rendelkezést nem tartalmaz, így kizárt, hogy az a felperes egyéb jogát, jogos érdekét közvetlenül érinthette volna.

[12] A továbbiakban azt vizsgálta, hogy a felperes esetében a korábban fennállt gyermekvédelmi gyámi jogállás alapján helye lehet-e közigazgatási jogvitának. Hangsúlyozta, hogy a Gyer. hivatkozott rendelkezése, Gyer. 7/A. § a) pont ac) alpontja, a gyermekvédelmi gyám számára kizárólag a Gyer. Ötödik Része szerinti gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó eljárások esetében biztosít az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseitől függetlenül ügyféli jogállást. A támadott határozatot ugyanakkor nem gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó eljárásban, hanem a Gyvt. XII. fejezetében szabályozott a gyermekvédelmi gyám kirendelésével, illetve elmozdításával kapcsolatos eljárásban hozták, a Gyer. hivatkozott rendelkezése erre az eljárásra nem vonatkozik, így ügyféli jogállást sem biztosíthat a felperes részére.

[13] Az irányítási jogviszony fogalmi elemeinek fennállása vizsgálata körében rámutatott arra, hogy a Ptk. 4:237. § (1) bekezdése és a Gyvt. 85. § (4) bekezdése egyértelműen kimondják, hogy a gyermekvédelmi gyám tevékenységét a gyámhatóság irányítja és felügyeli, a Ptk. 4:235. § (2) bekezdés, 4:237. § (1) bekezdés, 4:239. § (1) bekezdés, 4:241. § - 4:242. § rendelkezéseiből szintén az irányítási jogviszony megléte következik. Érvelése szerint a Gyvt. és a Ptk. kiemelt rendelkezései tartalmukat tekintve lényegében megfeleltethetők az irányításnak a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) Ksztv. 2. § (1) bekezdésében meghatározott fogalmi elemeivel. Ennek alapján a gyámhatóság a gyámrendeléssel, illetve a gyám elmozdításával kapcsolatos döntéseit eltérő törvényi rendelkezés hiányában a gyermekvédelmi gyám gyámügyi közigazgatási jogvita keretében a bíróság előtt nem peresítheti, azt ugyanis a Kp. 4. § (4) bekezdés c) pontja kizárja.

[14] Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes keresetlevél előterjesztésére sem magánszemélyként, sem pedig volt gyermekvédelmi gyámi minőségére hivatkozással nem jogosult, ezért a Kp. 48. § (1) bekezdés c) és d) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Tekintve azonban, hogy az eljárás jelen szakaszában a keresetlevél visszautasítására már nem volt lehetőség, a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással az eljárást megszüntetette.

A másodfokú bíróság végzése

[15] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 3.Kpkf.750.820/2024/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[16] Indokolásában rámutatott arra, hogy az Ákr. és a Kp. talaján álló joggyakorlatában a Kúria több ízben megerősítette, hogy ha a jog, jogos érdek vizsgálatát el kell végezni, akkor nincs helye a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja szerinti visszautasításának, és a keresetet ítélettel kell elutasítani a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ha a felperes jogának, jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg [Kpkf.40.731/2021/2., Kpkf.45.053/2021/2.]. A Kúria azt is kimondta továbbá, hogy a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pont alkalmazásának akkor lehet helye, ha érdemi vizsgálat nélkül megállapítható a perbeli legitimáció hiánya [Kpkf.41.139/2021/3., Kpkf.VI.39.439/2021/2.], vagy ha a keresetlevél benyújtója nem tartozik a jogszabályban külön megjelölt személyi körbe, amennyiben csak a jogszabályban megjelölt személyek indíthatják meg a pert [Kpkf.II.40.731/2021/2.].

[17] Hangsúlyozta, hogy a Gyer. 7/A. §-a ügyféli jogot nem biztosít a gyermekvédelmi gyám részére a gyámrendeléssel, gyámelmozdítással kapcsolatos gyámhatósági eljárásokban. Ezen felül kiemelte, hogy a megváltoztatott határozat következtében a felperes már nem minősül a Gyer. 7/A. § ac) pontja szerinti gyermekvédelmi gyámnak, ezért az Ákr. 10. § (2) bekezdése alapján már egyébként sem illethetné meg az ügyféli jogállás. A jogszabályon alapuló ügyféli minőség csak addig az időpontig illeti meg az ügyfelet, amíg az ügyféli jogállását megalapozó körülmény fennáll, amennyiben a felperes a jogszabály szerint már nem minősül ügyfélnek, de ügyféli jogokat kíván gyakorolni, ebben az esetben őt terheli annak igazolása, hogy az adott közigazgatási ügy a jogát vagy jogos érdekét közvetlenül érinti [Ákr. 10. § (1) bekezdés]. Ilyen jellegű bizonyítás hiányában [BH2021.275., Kfv.IV.37.100/2021.] az elsőfokú bíróság arra is helytállóan mutatott rá, hogy a felperes közvetlen jogi érintettségét lényegében a korábban fennállt gyámi tisztségéhez és minőségéhez kötötte, attól független közvetlen jog vagy jogos érdek az azonban nem jelölt meg és illet a bíróság sem látott fennállónak.

[18] Kiemelte, hogy a Kp. 17. § a) pontja egyértelmű változást hozott a korábban hatályos szabályozáshoz képest, így a perindításra jogosultak körét a törvényalkotó elválasztotta az ügyféli minőségtől. a közvetlen jog és jogos érdek vizsgálata a Kp. 17. § a) pontja szerint a perbeli legitimáció alapja is. A perindítási jogosultságnak ezért nem feltétele az adott fél ügyféli jogállása, ha a közvetlen jogi érintettsége fennáll. Amennyiben viszont ilyen közvetlen jogi érintettség nem állapítható meg, a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja szerinti perakadály alkalmazásától a bíróság nem tekinthet el, különösen, hogy ebben az esetben érdemi vizsgálat nélkül megállapítható a perbeli legitimáció hiánya. Mindezért szükségtelen volt az elsőfokú bíróság által elvégzett irányítási jogkör Ksztv. 2. §-a szerinti értékelése, amelyet ugyanakkor az elsőfokú bíróság helytelen kiindulási alapból [„a törvény eltérő rendelkezése hiányában” kitétel figyelmen kívül hagyásával] vizsgált, mivel létezik eltérő törvényi rendelkezés, és az helyesen a Ptk. 4:237. § (1) bekezdése és a Gyvt. 85. § (4) bekezdése. Mindezért a fellebbezésnek a Ksztv.-vel vont nem megfelelő analógia jelentőséggel nem bír, emiatt azokról nem kellett állást foglalnia.

[19] Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a keresettel támadott határozat vonatkozásában perindítási jogosultsággal nem rendelkezik, annak hiánya – a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja figyelembevételével – megalapozta a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárás megszüntetését.

A befogadás iránti kérelem

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a másodfokú végzés elsőfokú végzésre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, másodlagosan a másodfokú végzés hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[21] Felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának jogszabályi alapját a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjaiban, valamint b) pontjában jelölte meg.

[22] Álláspontja szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja és a b) pont szerinti befogadást indokolja, hogy a másodfokú végzése eltér az egységes joggyakorlattól. A Kúria a Kfv.37.561/2018/4. számú határozatából következően a Kp. 17. § a) pontja szerinti keresetösségi jog fogalma elszakad az Ákr. 10. § (1) bekezdése és (2) bekezdése szerinti

ügyfélfogalomtól, amelyből az is következik, hogy az Ákr. szerinti ügyféli jogállással rendelkezők esetében sem automatikus a keresetőségi jog megállapítása. Mindeztől nincs jelentősége annak, hogy ő az Ákr. 10. § (1) bekezdése és/vagy az Ákr. 10. § (2) bekezdése alapján alkalmazható Gyer. 7/A. §-a alapján a közigazgatási eljárásban ügyfélnek minősülhetett-e.

[23] Hivatkozása szerint abban is egységes a joggyakorlat, hogy amennyiben a Kp. 17. § a) pontja szerinti jog, jogos érdek vizsgálatát kell elvégezni, akkor nincs helye a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja szerinti visszautasításának, és a keresetet ítélettel kell elutasítani a Kp. 88. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ha a felperes jogának, jogos érdekének közvetlen sérelme nem állapítható meg [Kfv.37.142/2024/7., Kpkf.40.731/2021/2., Kpkf.45.053/2021/2.]. Jelen esetben az eljáró bíróságok részletesen értékelték a keresetőségi jog fennállását, melynek következtében a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontjának alkalmazása fel sem merülhetett volna.

[24] Hangsúlyozta, hogy a Kfv.38.094/2017/5. számú határozatban kifejtettektől is eltért a másodfokú bíróság, amikor a keresetőségi jog érdemi értékelése körében elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a jogi helyzete megváltozhatna-e a támadott közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelem megállapítása esetén.

[25] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körében a tisztességes eljáráshoz való joga és a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdés szerinti indoklási kötelezettség megsértésére hivatkozott, ami abban merült ki, hogy másodfokú bíróság nem merítette ki fellebbezését az irányítási jogviszony értelmezése kapcsán, továbbá az új eljárásra adott iránymutatás ellenére elmulasztotta annak értékelését, hogy a felek között fennáll-e irányítási jogviszony.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényben meghatározott feltételei nem állnak fenn.

[27] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[28] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indok mellett – Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta.

[30] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[31] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[32] A Kp. szerinti perindítási jogosultság kérdése körében a Kúria már számos határozatában állást foglalt. Elvi élel mondta ki azt, hogy amennyiben a keresetlevelet benyújtó félnek nincs közvetlen jogi érintettsége, az megalapozza a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján a keresetlevél visszautasítását, azonban, ha a törvényes érdekelttség hiánya nem egyértelmű, akkor az igényérvényesítési jogosultságra, a jogviszony tartalmára is kiható vizsgálat a perben végezhető el [Kpkf.41.139/2021/3., Kpkf.39.439/2021/2. Kpkf.40.163/2020/2.].

[33] A felperes az elsőfokú bíróság felhívására tett nyilatkozataiban a volt gyermekvédelmi gyámi tisztségétől független, a magánszemélyi minőségéből fakadó közvetlen jog vagy jogos érdeket nem jelölt meg, illet az eljáró bíróságok sem láttak megállapíthatónak. Következésképpen az eljáró bíróságok érdemi vizsgálat nélkül meg tudták állapítani a perbeli legitimáció hiányát, amely megalapozta a Kp. 148. § (1) bekezdés c) pont alkalmazásával az eljárás megszüntetését, melynek során nem tértek el a Kúria kiemelt határozataiban megtestesülő joggyakorlattól.

[34] A jogerős végzés a Kfv.38.094/2017/5. számú határozatban kifejtettektől sem tér el, mivel a másodfokú bíróság - abból kitűnő álláspontja szerint - a felperes, mint magánszemély jogi helyzetére a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelem megállapítása nem lenne kihatással, közvetlen jogi érintettsége nem állapítható meg.

[35] A másodfokú bíróság a Kfv.37.561/2018/4. számú határozatban kifejtett dogmatikai alapvetésekkel összhangban fejtette ki a végzése [32] bekezdésében, hogy a perindítási jogosultságnak nem feltétele, hogy az adott fél ténylegesen ügyfélként részt vegyen a közigazgatási eljárásban, ha a közvetlen jogi érintettsége fennáll. Az eljáró bíróságok éppen a felperes 3. és 5. számú nyilatkozatában foglalt hivatkozással - Gyer. 7/A. § a) pont ac) alpontja - összefüggésben vizsgálták az ügyféli jogállás fennállását, nevezetesen, hogy arra tekintettel megállapítható-e a felperes perbeli legitimációja. Mindezen túl azonban azt is alaposan megvizsgálták, hogy a felperes perbeli legitimációja akár magánszemélyként, akár volt gyermekvédelmi gyámként fennáll-e. Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság nem tért el a kúriai joggyakorlattól, azzal összhangban vizsgálta a perindítási jogosultság fennállását.

[36] A Kúria megítélése szerint - különösen a fent kifejtettekre tekintettel - sem a jogerős másodfokú végzés, sem a felülvizsgálati kérelem nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, következésképpen a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont szerinti befogadásnak nincs helye.

[37] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A Kúria szerint azonban jelen ügy a felperes egyedi ügyén nem mutat túl, a jogalanyok széles körét sem közvetett, sem közvetlen módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. A Kúria továbbá nem észlelte a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdések tömeges számban történő előfordulását sem.

[38] Az ügy nem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 267. cikke értelmében, mindezek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[39] A másodfokú bíróság megfelelő részletezettségű indokát adta annak, hogy a perbeli legitimáció hiánya önmagában megalapozta az eljárás megszüntetését, amely miatt okafogyottá az irányítási jogviszony fennállásának vizsgálata. E megállapítás maga után vont, hogy a fellebbezésnek az irányítási jogviszony körében kifejtett érvelésére nem kellett kitérnie. A másodfokú bíróság nem tért el az új eljárásra előírt iránymutatástól sem, mivel aszerint az elsőfokú bíróságnak a felperes nyilatkozatában foglaltakra figyelemmel kellett vizsgálnia, hogy a támadott határozattal szemben a felperes keresete alapján egyáltalán helye van-e közigazgatási pernek. A további eljárásjogi lépések a felperes nyilatkozatának függvényében voltak vizsgálandók és megteendők. Az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértések valószínűsítése hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont alapján való befogadásnak sem volt helye.

[40] A befogadási kérelemben hivatkozott kúriai határozatoktól [33]-[35] bekezdésben kifejtettek szerint nem a másodfokú végzés nem tér el, mindezek folytán a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont alapján sem volt befogadható.

[41] A fent kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés rövid tartalma

[42] *Nincs helye a felülvizsgálati kérelem befogadásának, ha az adott jogkérdés kapcsán a Kúria már korábban állást foglalt, és a jogerős végzés ettől nem tér el.*

Záró rész

[43] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2025. január 30.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.
a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.
Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Kurucz
bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő